

Kondens på insidan

Kondens på glasets insida uppkommer då varm och fuktig rumsluft kyls ned vid en kall glasyta och avsätts i form av imma eller vattendroppar på glaset.

I ett nybyggt hus finns under lång tid kvarvarande fukt från inbyggda byggmaterial, så kallad byggfukt, som lätt ger upphov till kondens. Fukten försvinner med tiden men kan upphöra snabbare genom vädring.

Otillräcklig eller icke fungerande ventilation ger också upphov till kondens. Djupa nischer liksom täta gardinarrangemang kan hindra värmen från radiatorer att strömma upp utefter glasytan och värma den. Fönsterbänkar monteras med en springa mellan väggen och fönsterbänken.

Risken för kondens minskar hos glas, som monterats med glasets insida långt in mot rummet.

Kondens på utsidan

Under perioder av hög luftfuktighet och när temperaturskillnaderna mellan natt och dag är stora (framför allt under höst och vår) finns det risk att utvändig kondens (imma) och i vissa fall iskristaller bildas på välisolerade glas med begränsad sikt som följd. Det är ett

naturligt fenomen som uppstår på grund av att isoleringen är så effektiv att nästan ingen rumsvärme läcker ut till det yttersta glaset i isolerglaspaketet. Kondensen uppstår i regel på natten och försvinner under morgontimmarna när glaset efterhand värms upp utifrån.

Vissa platser och lägen gör glasytor mera utsatta för kondensbildning. En öppen placering utan avskärmade buskar och träd i närheten, inget eller litet takutsprång ovanför, placering långt ut i fasaden etc är några faktorer som kan ha betydelse. Likaså om glaset sitter i en fuktig omgivning tex riktat ut mot ett vattendrag eller annan fuktig plats.

Risken för denna typ av kondens minskar om glaset är avskärmat mot natthimlen, tex av träd eller buskar eller av markiser. Om glaset vid monteringen placeras så långt in i fasaden som möjligt, minskar detta också kondensrisken.